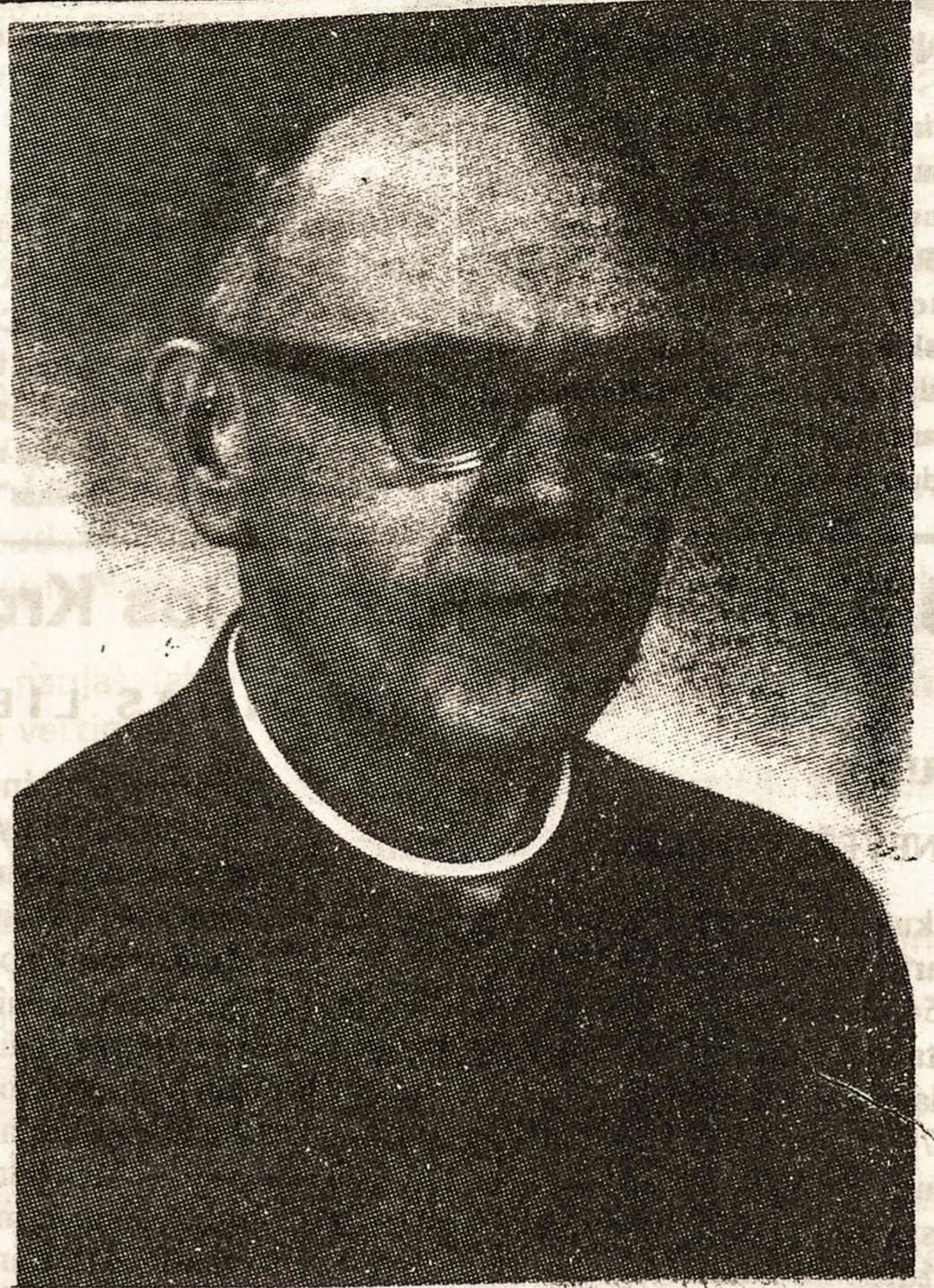

Organizuota ateitis

Organizacinis išeivių entuziazmas pokario metais buvo nepaprastai didelis. Tuomet organizavosi įvairiausi vienetai — politiniai, visuomeniniai, kariniai, profesiniai, etnografiniai, kultūriniai... Tai buvo, galima sakyti, organizacinė infliacija. Spaudoje pasigirdo balsų, kad jau perdaugo balsų kad jau perdaug organizacijų. Pvz. tokiame Toronte atsirado per 70 vienetų. Dabar, po 30 metų, jau visai kitaip. Ano organizacinio entuziazmo seniai nebėra. Organizacijų skaičius gerokai sumažėjo — vienos jų tyliai išnyko, kitos tebeegzistuoja ant popieriaus, o trečios, kad ir atkakliai gyvuoja, grumiasi su įvairiais sunkumais. Vienas didžiausių organizacinių stabdžių yra žmonių nenoras įeiti valdybosna. O be valdybos nėra veiklos. Tai ženklas, kad organizacine prasme senieji veikėjai išsisėmė, jaučia reikalą trauktis į ramesnę gyvenimą. Ir taip susidarė pasyvios laikysenos nuotaika, kuri užkrėtė ir jaunąją kartą. Pvz. lygiai tom pačiom ligom serga jaunimo organizacijos. Studentai jau senokai pabirę ir vos vos beįstengia sudaryti valdybą, sušaukti suvažiavimą, po kurio vėl išnyksta. Studentai ateitininkai jau nebe pirmą kartą savo suvažiavime nepajėgė sudaryti centro valdybos, nors pasiskirstė darbais. Tai laiko ženklai, kurie rodo organizacinę išsisėmimą.

MINĖTIEJI ženklai sakyte sako, kad pasibaigė mūsų išeivijos vienas tarpsnis, trukęs beveik tris dešimtmečius. Kad ir labai norėtume, gražinti senojo entuziazmo nebegalime. Į dabartinį gyvenimo tarpsnį turime žvelgti realiai. Kai nėra organizacinio entuziazmo, nėra ko dirbtinai išlaikyti visas seniau įsteigtas organizacijas. Kurios atgyveno savo amžių, tegu išdrįsta uždaryti savo knygas ir garbingai pasitraukti istorijon. Gana dejuoti dėl narių nesilankymo sueigose, dėl jų nepasilankumo, dėl nenoro būti valdybose ir t. t. Nebegalima reikalauti veiklos iš tų, kurie jau nebegali veikti. Atėjo laikas telkti visas savo jėgas į pagrindines organizacijas ir laiduoti jų tęstinumą. Išblaškymas jėgų daugelyje nereikšmingų vienetų lietuvių išeivijai dabartiniu metu nėra naudingas. Kai veikėjų skaičius mažėja, o darbai didėja, visiems darosi aišku, kad reikia jungti turimas jėgas. Viena tokių pagrindinių organizacijų yra Lietuvių Bendruomenė, apimanti visus patriotinius išeivius, išskiriant komunistus. Jos gyvavimas reiškia ir mūsų išeivijos lietuviškumo gyvavimą, o jos sunykimas — lietuviško gyvenimo sunykimą. Į Bendruomenę pozityviai žvelgia ir jaunoji karta, ypač ta, kuri dalyvauja lietuvių jaunimo organizacijose. Reikia tą bendruomeninę poziciją stiprinti, telkti joje pajėgiausius žmones ir tęsti gyvybinį kelią ateitin.

PRASIDEDANT naujam mūsų išeivijos organizacinio gyvenimo tarpsniui, reikėtų atkreipti dėmesį į seną spragą, kuri tebelaukia užtaisymo. Visuomeninėje srityje esame pakankamai gerai susiorganizavę struktūriniu požiūriu, tačiau mokslinėje-kultūrinėje srityje yra vienas taisytinas dalykas, būtent, stoka organizuotos veiklos. Turime daug paskirų mokslo bei kultūros žmonių, bet lietuvių kolonijose beveik nėra vienetų, kurie šioje srityje reikštųsi organizuotu būdu. Sugebame rengti mokslinius suvažiavimus-simpoziumus LK Mokslo Akademijos, Lituanistikos Instituto, bet tai tik vienkartiniai pasirodymai, nepalieka žymių paskirose

LIETUVOJE KUNIGŲ ŽUDYNĖS TESIASI

Kun. Bronius Laurinavičius, Adučiškių klebonas (Švenčionių apskr.) buvo sunkvežimio užmuštas, einant per gatvę. Tai jau trečias kunigas žuvis valstybės suorganizuotose žudynėse paskutinių metų bėgyje, rašo Lietuvių Informacijos Biuras, J.A.V. Kunigas buvo svarbus žmogaus teisių gynimo komiteto narys. Jau 1977 metais jis pasiuntė ilgą laišką Brežnevui, ginant tikinčiųjų teises Lietuvoje.

Religinių reikalų ministrai Kazimieras Tumėnas ir jo pareigas parėmęs Petras Anilionis liudijo, kad kun. Laurinavičiaus elgesys yra priešingas sistemai ir patarė jam užsiimti kunigišku darbu.

Kun. Laurinavičius buvo liudininku J. Sasnausko ir A. Terlecko byloje. Abu jie buvo nuteisti kalėjimu. Kun. Laurinavičius taipgi buvo Helsinkio grupės nariu. Po jo mirties toje grupėje iš Lietuvių pusės liko tik viena poetė Ona Lukauskaitė-Poškienė. Visi kiti yra arba kalėjime, arba darbo stovyklose, arba užsienyje.

Paskutiniai Helsinkio Grupės dokumentai, pasiekia Vakarus, yra tarp kitų pasirašyti kun. Laurinavičiaus. Ten apeliuojama į Brežnevą, kad paleistų tris sąžinės kalinius: Amerikoje gimusį V. Skuodį, G. Iešmantą ir P. Pečeliūną, o taip pat sustabdyti advokato P. Cidziko persekiojimą. Jis buvo kelis kartus prievarta laikomas psichiatrinėse ligoninėse.

kolonijose, kur kultūrinis bei mokslinis lietuvių gyvenimas silpnai tesireiškia. Pvz. Kanados ukrainiečiai turi Šv. Vladimiro institutą, prie Toronto un-to, lenkai turi etnografinių studijų institutą, estai turi mokslinio pobūdžio draugiją ir t.t. Tokie vienetai telkia mokslines-kultūrinės pajėgas, ir reikalui esant, atstovauja savo tautinei grupei. Antai, Kanados vyriausybei paskelbus planą veikalų serijai apie tautines grupes ir tam paskyrus lėšų, neatsirado lietuvių akademikų, galinčių tokį darbą atlikti. Ir kiekvieną kartą, kai iškyla mokslinio-kultūrinio pobūdžio renginių paruošimas drauge su kitom tautybėm, lietuviai pasijunta neturį tam organizuoto vienteto. Tiesa, jų yra vienas kitas, bet tik ant popieriaus. Reikėtų didesnėse kolonijose tokius pastovius mokslinius-kultūrinius vienetus steigti kokia nors daugumai printina forma.

SEMANARIO

**MŪSŲ
LIETUVA**
"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - CEP 03124
São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000
Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 1500,00 Atskiro numerio kaina Cr\$. 30,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 25 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 32 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 40 Dol. Į tolimus kraštus 50 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 4.000,00 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 3.000,00
Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą po Cr\$ 150,00
Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.
Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "Francesco Gavénas" vardu.

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 48

BAŽNYČIŲ NIEKINIMAS LIETUVOJE

ŠEDUVA

PANEVĖŽIO VYSKUPIJOS KURIJAI

Paskutiniaisiais metais į Šeduvos bažnyčią keletą kartų buvo įsilaužta ir ji apvogta.

1954 m. įsibrauta pro bažnyčios langus, pavogta nuo 5 altorių visi užtiesalai ir nuo altorių laiptų – visi kilimai.

1976 m. kovo 5 d. 15 val. nupjauta bažnyčios durų užraktai, pavogta iš bažnyčios altorių pastatomi kryžiai, bažnyčioje išplėštos aukų dėžutės. Po keletos mėnesių sugauta 6 jaunuoliai iš Šiaulių miesto, kurie ir kitas bažnyčias apiplėšė, nužudė vyriškį... Jie buvo nuteisti.

1976 m. iš šventoriaus pavogta bažnyčios langams remontuoti stiklas. Apie vagystę pranešus raštu Šeduvos milicijos įgaliotiniui, milicija neatvyko net į nusikaltimo vietą.

1978 m. rugpiūčio 12 d. vidurdieny zakristijonui atidarius bažnyčią, du jaunuoliai, neva apžiūrėdami bažnyčią, nulaužė Kryžiaus keliu III stoties vienos figūros galvą ir pabėgo, sužalodami meno kūrinių.

1978 m. spalio 29 d. šventoriuje iš XI Kryžiaus keliu koplytėlės paveikslu išplėštas gabalas (1m X 0,5m) drobės.

1978 m. sausio 16 d. iš nakties rastas išmuštas bažnyčios langas, esąs 4,5 metro aukštyje. Matomai, susižeidė, nes kraujo dėmės palangėje ir ant šventoriaus grindinio. Galbūt pabūgo įrengtos signalizacijos...

Ne vieną kartą iš bažnyčios pavogtos maldaknygės ir rožančiai.

Paminėsiu vieną nemalonų įvykį išsamiau: 1979 m. vasario 5 d. apie 13 val. pastebėta pulkelis jaunuolių einančių į bažnyčios prieangį. (Stiklinės durys į bažnyčią užrakintos). Zakristijonas MONKUS pastebėjęs nuėjo į šventorių. Sutiko tris jaunuolius, kurie nešėsi užsikimšę padalytą smilkytuvą. Zakristijonas tai pastebėjęs, pareikalavo atiduoti, bet jie pagrasinę nusiskubino. Jis pranešė apie api-

plėšimą. Skubinomės į miestelį, gal pastebėsime nusikaltėlius. Dėja, tik sužinota, kad buvo atvykę ekskursantai su autobusu prie parduotuvės, bet, suėjus jiems į parduotuvę, parduotuvės skubino pietums ją uždaryti... Pranešėm Šeduvos milicijos įgaliotiniui, kuris vakarop atėjęs apžiūrėjo. Šventoriuje buvo pėdsakai kur vaikščiota: nuo II ir III Kryžiaus keliu koplytėlių nuplėšti kryželiai, keletą koplytėlių stiklų išmušta. Nuo kun. V. MILVIDO kapo paminklinio kryžiaus nuplėštas Nukryžiuotasis. Mėginta nuplėšti Nukryžiuotasis nuo meniško metalinio kryžiaus, kuris statytas 1898 m. su užrašu: "Jaunikaičių fundacija Dievui ant garbės". Vėl atvyko jaunikaiciai... Tiek visokių audrų atlaikė ir šį kartą tik rankas ir kojas atplėšė, bet ir su laužtuvu nuplėšė Nukryžiuotojo per liemenį pritvirtino. Įsibrauta į bažnyčios požemį, kame visa, ką rado, išvartė... Iš čia pavogtas smilkytuvas. Į Prie bažnyčios centrinių durų primėtyta cigarečių nuorūku, priteršta šventoriuje... Visa tai liudijo, kad ekskursantai ne vietiniai. Nors milicijai buvo pranešta apie apiplėšimą, bet ji nerodė jokios iniciatyvos. Teko mėginti pačiam ieškoti. Vasario 7 d. patyriau, kad Šeduvoj apsilankusieji ekskursantai yra Vilniuje ir vakare išvyksta traukiniu namo į Krivoj Rog. Sužinota, jog vasario 5 d. Panevėžio Senamiesčio bažnyčioj pamaldų metu vienas jaunuolis pavogė kryžių, bet gatvėj buvo sučiuptas ir pristatytas milicijon, kuri 3 valandas palaikius paleido. Tai ekskursantas iš Krivoj Rog. Teko skubėti. Atvykom į Vilniaus geležinkelio stotį. Buvo 21 valanda, o traukinys išvyksta už 25 minučių. Sužinota, jog mūsų ekskursantai yra tryliktame vagonė. Nusiskubinom į vagoną, kuriame vagono palydovė patvirtino, jog yra vaikinai į Krivoj Rog, jų apie 30 jaunuolių. Paprašėm ekskursijos vadovės. Pristatė dvi jaunos moteriškos, kurių paklausiau: "Ar su ekskursija buvote Panevėžyje?" Jos patvirtino, jog buvo. "Kas iš

jūsų vaikinių apsigovė Panevėžio Senamiesčio bažnyčioje?" – vėl užklausiau lydėjusias ekskursiją. "Taip, bet mes dėl to susitarėme". – pareiškė vadovė. "Labai gaila, kad jūsų kai kurie vaikinai apvogė ir Šeduvos bažnyčią", – pareiškiau vadovėi. Ji su tuo nesutiko. "Kadangi, kai kurie iš jūsų berniukų apvogė bažnyčią, pasakykite jiems, kad tai, ką jie pavogė gražintų mums, nes negražinus geruoju, mes netylėsime". Vadovė šoko ginti savo ekskursantų, polemizuodama: "Kas jūs tokie... Mes neleisime savo vaikų traumuoti... Mes skundą parašysime"... Atsakėme, kad mes turime teisę ieškoti mūsų pavogtus daiktus, ir jei geruoju negražins, eisime į miliciją.

Dviese nuėjom į Vilniaus geležinkelio miliciją, o vienas mūsų šikis pasiliko vagonė. Milicijoje buvo daug vyrų – draugininkų su raudonais raisčiais ant rankovių. Prakalbinome uniformuotą milicijos kapitoną, prisistatydami, jog esame iš Šeduvos atvykę, nes apvogė mūsų bažnyčią, o vagys traukinio 13 vagonė. Prašėme juos patikrinti, nes traukinys išvyksias už 10 minučių. Uniformuotasis milicijos kapitonas atsakė:

– Mes neisime tikrinti, tegul tikrina Radviškio milicija. Kitas pareigūnas dar pritarė, kad jie traukinio nelydėsia...

– Tai kas daryti, ar mums patiems reikia tikrinti? – paklausiau.

Kapitonas atsakė: "Galite tikrinti."

Nuskubėjom į vagoną ir sutikom mūsų paliktą rankose benešantį smilkytuvą (smilkytuvas gamintas prieš 300 metų Varšuvoje), kurio vieno rėžėlio visai nebuvo, kiti du sutraukti. Ekskursijos vadovė rankomis užsidengusi veidą verkdamas šaukė:

– Gėda, gėda. Kas mums daryti.

Kokioje dvasinėje bedievybės krizėje pasirodė Krivoj Rog profesinio technikumio mokyklos apsigovė mokiniai... O juk į ekskursiją vežami geriausi mokiniai...

Nesuprantama, kam skirta geležinkelio milicija, kad net suradus nusikaltėlius kapitonas su visa armija draugininkų nesiteikė padėti? ... Kokiam gi paradui ji reikalinga?

Šeduva, 1981.II:5

Šeduvos ir Dambrovos parapijų klebonas kun. Br. Antanaitis

LIETUVIŲ IR ESTŲ SVEIKINIMAS LECHUI WALESAI

Dvidešimt lietuvių it estų patriotų prieš metus pasiuntė šį sveikinimą lenkų "Solidarumo" vadovui Lechui Walesai: "Sveikiname jus ir visus lenkus su demokratinių reformų pradžia. Jų reikia visai socialistinei bendruomenei. Dešimties pasirašusiųjų lietuvių tarpe randame Onos Lukauskaitės-Poškienės, Genutės Šakalienės ir Petro Cidziko parašus. (ELTA)

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone:273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

AUKŠTYN ŠIRDIS!

Kun. Pr. Gavėnas

**MINTYS
SEKMADIENIO
SUSIKAUPIMUI**

DIEVAS KALBA ŽMONĖMS

Ir tamsiausiom žmonių istorijos dienomis Dievas kalba žmonėm. Kaip kad skaitom pirmojo Samuelio knygoj; ir pirmam Jono Evangelijos skyriuj.

Kaip Dievas išreiškia savo mintis bei planus? — Ne garsiais šūkiams, o dažniausiai tyloj, net sąžinės gilumoj (Viešpats pašaukė Samuelį nakčia; o du pirmuosius mokinius sutiko tyruose, dykumoj).

Kam Jis kalba? — Bendrai, ne galiūnams ar aukštas vietas užimantiems asmenims, o dažniausiai paprastiem, kukliem, tyros širdies vaikam, jaunuoliam.

Ne tik Senasis Testamentas, o ir ištiša Bažnyčios istorija pažįsta daugelį vadinamų privačių, tačiau visuomeninės reikšmės, apsišaukimų. Dabar paprastai Švč. Marija apreiškia Dievo mintis. Žinomesnieji paskutiniaisiais laikais apsišaukimai — La Salette, Liurdas, Fatima. Neapleista nei mūsų tėvynė: Lietuvoj žinomas ne tik anksčiau (1608 m.) įvykęs apsišaukimas Šiluvoj, o ir mūsų gyvenamais laikais — Girkalnyje (1943. II.8) ir Skiemonyse (1962. VII.13-14).

Neretai gal ir patys girdėjom Viešpaties balsą, ypač susikaupime, maldoj, išorinėj ir vidinėj tyloj. O gal kai kada Dievas mums kalba (ar nori kalbėti) tik mes. . . nesiklausom. . .

I. Reikia išmokti klausyti kalbančio Dievo

Dievas kalba, bet dažniausiai skirtinagu, negu mums įprastu būdu: Jis kalba per įvykius, vidinius įkvėpimus, intucijas, sąžinės sprendimus. . .

Kiekvieno pareiga iš pat mažens išmokti pažinti Viešpaties balsą.

Pats Viešpats paprastai prieina prie mūsų per kitus, ypač per tuos, kurie labiau pasinešę Jo tarnybai ar tam skirti.

Mes turim būti pasiruošę jų klausyti, iš jų išmokti;

o jie turi mokėti vesti, auklėti, mokyti net ir mažučius susitikti su Dievu, stengdamiesi neužslopinti kalbančio Dievo balso savo asmeniniais išvedžiojimais ar nutarimais.

NAUJI METAI ir PRANAŠYSTĖS

II. NOSTRADAMUS

Daugiausia minimas mūsų laikų "pranašas" — NOSTRADAMUS. Tai prancūzas Michel de Notre Dame, gimęs Saint-Remy de Provence ir gyvenęs 1503-1566 m.

Buvo karaliaus dvaro gydytojas, bet domėjosi ir astrologija. Tačiau daugiau pagarsėjo "pranašystėm", kurios pasiekė ir mūsų laikus.

Nostradamus išleido "Almanachą", kur surašė savo "pranašystes" lotyniškai, eilėmis, sudarydamas iš keturių eilučių posmą. 100 posmų sudaro "centuriją". Todėl ir kalbama apie Nostradamuso centurijas.

Dabar Prancūzijoje išėjo naujas, labai stropiai atliktas, centurijų vertimas į prancūzų kalbą.

Centurijų tyrinėtojai Nostradamuso "pranašystes" priskiria vienam ar kitam svarbiam istoriniam įvykiui. Iš tiesų, yra kuo stebėtis tolimu įvykių "pramatumu"; nors ir nemaža "pranašystėse" numatyty įvykių lieka neišskūs.

Tarp Nostradamuso numatyty įvykių cituojama

— Saint-Barthélemy naktis (kai 1572

II. Kokios programos klausytis?

Šių dienų pasaulio nusistatymas visai priešingas Samuelio nusistatymui: "Kalbėk, Viešpatie, tavo tarnas klausos".

Viena pagrindinių priežasčių, dėl ko žmonės nesugeba nusistatyti bangą, kuria kalba Viešpats — p a l a i d u m a s. Tai seksualinis ištvirkimas, ieškojimas vien tik laikino, prabėgančio pasitenkinimo.

Šitai ištvirkimo bangai sustabdyti reikia ryžtis skelbti — ir įgyvendinti — Kristaus paskelbtą krikščioniško skaitumo programą, kurią šios dienos liturgijoje pristato šv. Paulius:

— "Kūnas skirtas ne ištvirkavimui, o Viešpačiui".

— "Argi nežinote, kad jūsų kūnai yra Kristaus nariai?"

— "Ar nežinote, kad jūsų kūnas yra šventovė jūmyse gyvenančios Šventosios Dvasios, kurią gavote iš Dievo, ir kad jūs nebepriklausote patys sau? Iš tiesų esate atpirkti už didelę kainą".

— "Šlovinkite Dievą savo kūnu."

Tikrai nemaži reikalavimai.

Bet pirmiausia reikia giliai įsitikinti, kad "jau nebepriklausome patys sau", o esame kieno kito nuosavybė — būtent To, kuris mus "nupirko — atpirko už didelę kainą".

m. Paryžiuj vieną naktį buvo nugalabota 25.000 protestantų didikų),

— karaliaus Liudviko XIV 57 valdymo metai,

— Napoleono iškilimas ir jo sukurta imperija,

— Liudviko XVI ir Marijos Antonietos nužudymas,

— komunizmo įsigalėjimas Rusijoje,

— Hitlerio diktatūra,

— Ispanijos civilinis karas,

— pasikėsinimas prieš pop. Joną Paulių II. . . ir

— Popiežius iš Nemuno šalies. . .

Nostradamuso knygoj pasaulio istorija tęsiasi iki 1999 metų. Paskui — tuščia. Kaip jau anksčiau buvo pranašaujama: "Mille, non plus mille (tūkstantis, ne kitas tūkstantis)".

Betgi blogiau, kad Nostradamus numato mums dar artimesnius blogus laikus: 1984 metais įvyksią žiaurių dalykų. Šis skaičius primena garsųjį Orvelio romaną apie šiuos pačius metus. Tačiau kas, pagal Nostradamusą, tais metais įvyks, tai ne kozminis pasaulio sukrėtimas, o popiežiaus "Pol" (Paulus? Polonus?) nenatūrali mirtis ir sumišimas Romoj bei Paryžiuj:

"Popiežius bus didelėj galioj, kai rožė pražydės Prancūzijoje" (rožė — prancūzų socialistų partijos simbolis. Čia daugelis mato socialisto Mitterando išrinkimą Prancūzijos prezidentu).

Nostradamus tęsia (ir tai mums sukelia dar didesnį smalsumą):

"Romos popiežiau, paeinantį iš Nemuno šalies, nesiartink prie dviejų upių miesto. Tavo ir tavųjų kraujas tekės arti šios vietos, kai kairioji ims valdyti".

Portugališkam tekste sako: "Papa romano, vinda de Niemen", ir komentaras aiškina: "Niemen (lugar do interior da Polonia)" ir, aišku, galvoja apie pop. Woitylą (plg. O LUTADOR, 23-29 de agosto de 1981).

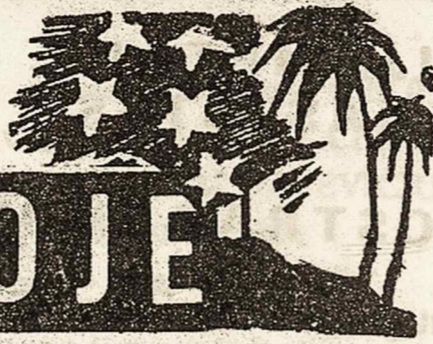
Bet ar tuo "aiškinimas" ir baigiasi?!

Mums būtų įdomu matyti Nostradamuso originalą (kaip jis Nemuną lotyniškai vadina), ar bent pilną vertimo tekstą.

Pr. Gavėnas

LIETUVIAI PIETŲ AMERIKOJE

A.D.P.

skirstytos įvairiems darbams. Taip yra Vienuolyno mokykla, vienuolių paruošimui ir įšventinimui.

Salezietis Misijų kunigas Luis Cocco, penkioliką metų išgyveno džunglėse su pusiau civilizuotais indėnais. Kurių gentis vadinasi Yanomamos. Išvykęs para-

Aleksandra Vaisiūnienė

SVEČIUOSE PAS "LA PROVINCIA" VIENUOLYNO SESELES, CARACE

Šiais 1981 metais gale, turėjau progos pasisvečiuoti pas Seseles Salezietes, jų ištaigingame vienuolyne. "La Provincia" vienuolynas priklauso prie Instituto de Las Hijas de Maria Auxiliadora, įsteigta San Juan Don Bosco, Italijoje 1872 metais.

Šis saleziečių seselių vienuolynas randasi Altamiroje, viename turtingiausių Caraco miesto rajono centre, savo didžiule patalpa užima veik trejus gatvės kvartalus.

"La Provincia" vienuolynas šiuo metu turi 121 vienuolę, kurios yra išsisklidžiusios po visą Venezuela

Šio vienuolyno direktorė sesuo Rina – Dalla Costa, buvo tokia maloni ir daug ką papasakojo iš vienuolių gyvenimo veiklos.

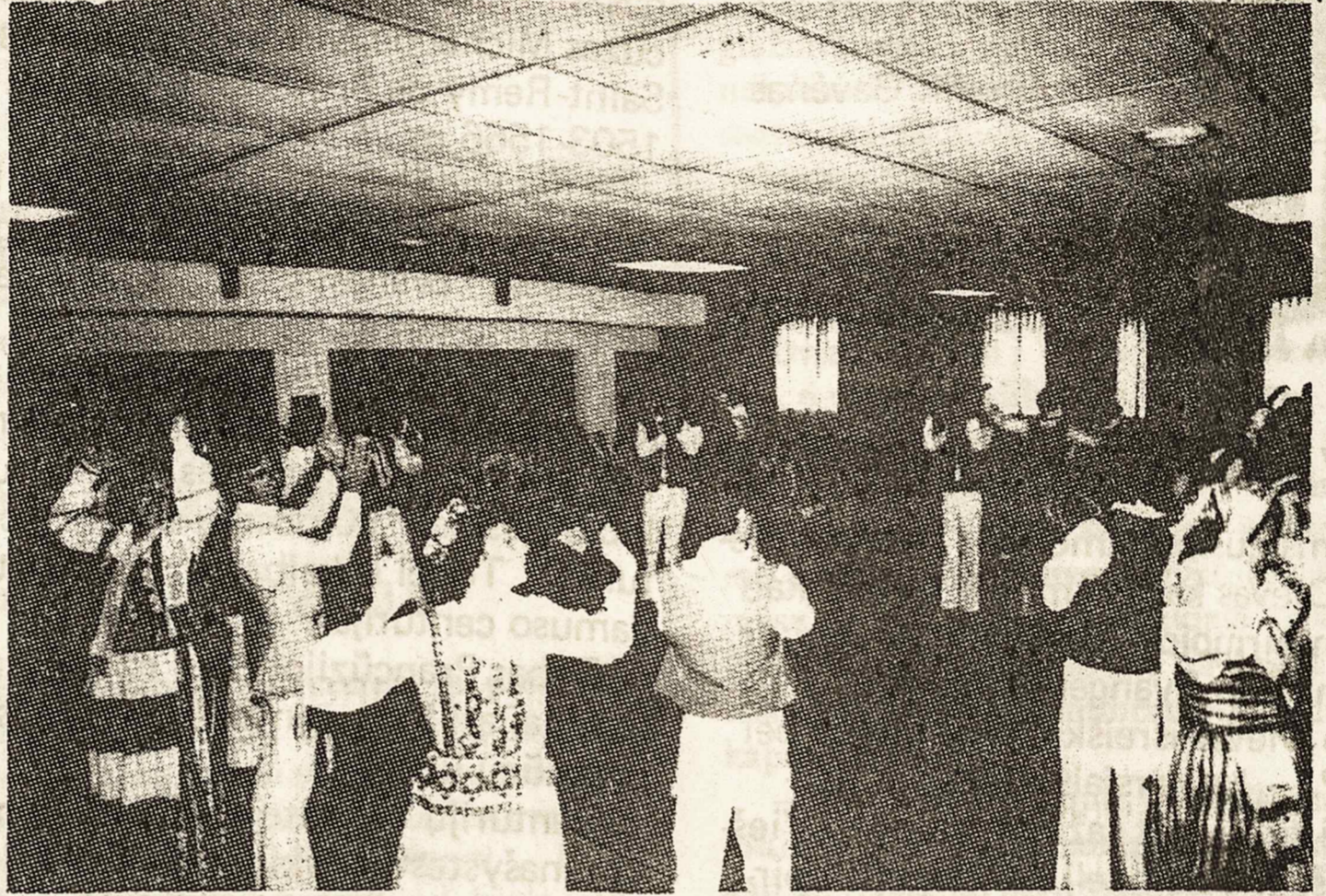
Šios ir kitos La Vegas vienuolyno seserys, visuomet buvo labai malonios su mūsų kunigu Antanu Perkumu. La Vegas vienuolynui, kunigas Antanas Perkumas, keletą metų buvo to vienuolyno kapelionas, dar ir šiandieną atvažiuoja atlaikyti kartis nuo karto pamaldas.

Kaimyninės seselės salezietės iš "La Provincia" vienuolyno, kasdieną atsilanko į Saleziečių centrą ir patikrina mūsų kapeliono kunigo Antano Perkumo sveikatos stovį. Pamatuoja kraujo spaudimą, įleidžia špricus, aprūpina medikamentais ir kitomis gydymo priemonėmis.

Šiuo metu "La Provincia" vienuolynė gyvena 17 seselių ir 5 tarnautojai, vienuolyno prižiūrėtojai. Žinoma, tokiam dideliame vienuolynui neužtektų aptarnauti 5 tarnautojų, tačiau pačios seselės dirba ir padeda atlikti daugelį darbų. Juk mums visiems žinoma yra, kad nėra kitų tokių paslaugų darbininkių, kaip vienuolės. Jos šluoja, jos plaua, jos verda, jos valo, jos ravėja, jos lygina baltinius ir jos atlieka slaugytojų pareigas, lyg būtų universalinės pagalbinės komputadorės, kurios šiame moderniškame amžiuje atlieka visus darbus.

"La Provincia" vienuolės turi 26 namus pačioje primityviškoje džunglių gamtoje, Brazilijos miškų pasienyje išskirstytos 32 seserys, pasiskirsčiusios per 8 socialinius centrus, upės pakraščiuose.

"La Provincia" vienuolyno paskirtis susideda iš šių socialinių centrų: mo-

Šoka Valencijos tautinių šokių grupė.

kyklos, Maldos namai, jaunimui centrai, Internuoti vaikai, dvasinio susikaupimo centrai, Socialiniai darbai, medicinos priežiūra, sveikatos patikrinimo punktai, rajoniniai aptarnavimo centrai ir Šventovės. Šventovės tikrai ypatingo grožio, jėgės į jas pasijauti lyg tikrai jėgai į Dievo namus.

Veik visi šie auklėjimo, priežiūros ir gydymo centrai yra neapmokami jų lankytojams. Iš 10 priešmokyklinio amžiaus mokyklų, 4 yra visai neapmokamos. Iš 20 pradinių gimnazijos mokyklų, 11 yra visai neapmokamos. Profesionalinių kursų centrai – visai veltui. Gydymo centrai – veltui, internuotų vaikų pensionatai – neapmokami ir t.t.

Taip pat yra vienuolėms paruošti mokyklos, kurias baigusios būna pa-

šė labai vertingą mokslinę knygą, nupasakodamas indėnų kilmę net prieš 2 šimtus metų. Ši gentis yra įsikūrusi Brazilijos didžiųjų upių pakraščiuose.

Seselių ir vienuolių saleziečių gyvenimas džunglėse labai sunkus ir pasiaukojantis, nes ne kiekvienas gali pernešti šį sunkų skirtingą klimatinį ir be elementarių patogumų gyvenimą. Nejprastas maistas ir stoka gydymosi priemonių, susidūrimas su džunglių gamtos įstatymais ir jų gyvūnija bei augmenija. Stoka darbui įrankių ir kas svarbiausia nežinant kaip apsaugoti nuo džunglių „gyventojų“ pavojų. Tigrų, gyvačių ir vorų. Indėnų šūkis yra: "Gyvename, kad valgytume ir mirštame, kad būtume suvalgomai".

Šios Yanomamos gentys daugiausia

Šis ženklas yra tarptautinis Lietuvos ženklas ir yra priklijuojamas mašinos gale kairiojoje pusėje.

Jį galima įsigyti Šv. Kazimiero parapijoje, Rua Juatindiba, 28.

SVEČIUOSE PAS "LA PROVINCIA"

yra apsigyvenusios prie didelių upių krantų džiunglėse, kad apsivalymui būtų lengvesnės sąlygos, nes visus nešvarumus sumeta į upę. Pusiau civilizuo-ty gyventojų indėnų gyvenimas trumpas nes stoka apsaugojimo nuo ligų priemonių. Dar gana jauname amžiuje žmonės apkursta, nes miegant prilenda pilna visokių parazitų, kuriuos yra sunku iškraštyti, tik galima pašalinti tam tikrų augalinių vaistų pagalba ir žmogus ir vėl pradeda girdėti. Ir jei šie augalai neauga tame rajone sudaro didelių sunkumų. Taigi kurtumas įvyksta ne nuo apkurtimo ligos, tačiau nuo parazitų. Daugiausiai Yanomamos gyventojai yra įsikūrę Brazilijos upių pakraščiuose.

Nors ir kaip sunkios būtų gyvenimo sąlygos, tačiau visuomet atsiranda pasi-šventusio vienuolių personalo, kurios aukojasi net ir pusiaulaukinių žmonių gyvenimui palengvinti, juos apšviečia, mokina, kaip paprastomis sąlygomis būtų galima sukurti patogesnį gyvenimą.

URUGVAJUJE

URUGVAJAUS LIETUVIŲ KULTŪROS DRAUGIJOS nuosavų patalpų įsigijimo 30 metų sukaktuvių proga, pradėtos tos Draugijos rūmų atnaujinimas. Praneša Vytautas Dorelis, valdybos pirmininkas, kad José Caprile, italų kilmės, jau sutaisė stogą ir kiemo grindinį. Vytautas Kalpokas pažadėjo padaryti scenai spintas — plakarius 5.000 p. vertės, Julio Dutka pasižadėjo sutaisyti visas šviesas, dr. Alfr. Stanevičius su vyresniais Rintukais perdažyti visus rūmus. Tai tik visų numatytų darbų pradžia. Urug. Liet. Kult. Draug. valdyba tikisi paramos — darbo talkos ir finansų — iš visų tos Draugijos narių ir jos draugų.

Urug. Liet. Kult. rūmai tai mažytė dalelė Lietuvos tolimame Urugvajuje. Papuoškime ją.

KELIAUJA — Liudos Miniauskiénės sesuo Paula Rimšienė su savo vyru dr. Jonu Rimša — gyvena S. Paulyje — Kalėdų švenčių proga, lankydami P. Ameriką, porą dienų praleido Urugvajuje. Buvo sustoję Hotel de Plaza viešbutyje.

MŪSŲ MIRUSIEJI

NAUJAS KAPAS

Naujų kapų kasama beveik kasdieną, čia Sanpaulyje, ir mirusiems lietuviams.

Iš tiesų čia gyvena kelios dešimtys tūkstančių mūsų tautiečių — imigrantų ir čia gimusių.

LEONAS KURGONAS yra lietuviams Saleziečiams ir jaunimui daug gelbėjusio, **VIKTORO KURGONO** brolis.

Viktoras gyvena Vokietijoje, bet tikėjosi dar suspėti vienintelį savo brolių laisvame pasaulyje aplankyti.

Leonas Kurgonas, 76-metis mirė šio sausio 9-tą dieną — šeštadienį. Mirė jis ligoninėje, kraujo prasilejimu į smegenis.

Verta pagyrimo yra Leono žmona Albina. Ji yra lenkiškos kilmės, bet iš vyro tikros meilės, pramokusi šiek tiek lietuviškai.

Be to, verti pagyrimo yra ir Leono vaikai. Jie — gal motinos įtaigojami — rūpinosi savo tėvo ne tik merdėjančio kūno gerove, bet ir jo sielos aprūpinimu.

Mirtis, gi, yra momentas nuo kurio priklauso amžinybė. Ir retas kas iš katalikų brazilų (o ir lietuvių) tą supranta.

Leono vaikai ne tik pakvietė lietuvių kunigą, bet jie jį pasiėmė su savim ir pavėžino į ligoninę, taip kad tėvukas būtų aprūpintas ligonio Sakramentais.

Brazilijon Leonas atvyko 1927 metais. Tuo laikotarpiu čia atvyko ir dauguma kitų mūsų imigrantų.

Sėkmingai sukūręs savitą šeimą, Leonas įsikūrė V. Prudente (Quinta das Paineiras) gyvenvietėje, netoli V. Zelina — lietuviams apgyvento São Paulo priemiesčio.

Leonas, tiesa, liko kitiems lietuviams gana nuošalus ir mažai kam iš viso žinomas.

Jis tuo labai skyrėsi nuo savo brolio Viktoro, visur pribūnančio lietuvių veikėjo, visuomenininko.

Išėjo, kad Vokietijoje gyvenančio Viktoro prašomi, mes net per "ML" turėjome ieškot velionies gyvenvietės.

Tas įvyksta ir dabar, gal net su gausiais kitais mūsų tautiečiais, ypač tais sukūrusiais mišrias šeimas.

Pagaliau apie Leoną ir jo gyvenvietę sužinojome per pp. Vytauto ir Eugenijos Bacevičių tarpą, gyvenančių beveik Leono kaimynystėje, o nuo Šv. Kazimiero Asmeninės parapijos vos 3 km. atstumu.

Iš kitos pusės, Velionis, kaip ir jo brolis Viktoras buvo taikus ir visiems mielas lietuvis. Gal dėl to j Leono laidotuves, V. Alpina kapinėse, kad ir labai lietingoje popietėje, matėsi visas pulkas jo kaimynų ir kitų pažįstamų.

Leonas paliko gedule žmoną — Albina, sūnus — Nelsoną ir Enriką; dukras — Eleną ir Niną su šeimomis.

Be to paliko jo labai mylimų 11 anūkių.

Lietuvoje liko kiti jo artimi giminės, o Vokietijoje — gal visų mieliausias ir veikliausias brolis Viktoras.

Ta pačia proga, Leono našlė ir vaikų šeimos nuoširdžiai dėkoja gausiems bičiuliams ir ypač kun. Petruir Urbaičiui, dalyvavusiems laidotuvėse. Dėkoja ypač atėjusiems į V. Zelina lietuvių bažnyčią pasimelsti už velionį, jo 7-tos mirties dienos proga.

Amžiną Atilįj duok Leonui, Viešpa-

VIKTORAS KURGONAS (ketvirtas iš kairės) Saleziečių vasarnamije jaunimui Alpių kalnuose. Čia V. Kurgonas atveždavo lietuviukus iš Šiaurės Vokietijos. Nuotr. P. Rukšio

Dra. HELGA HERING

MEDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 - V. Sta. Maria das 8:00 às 12 h.

das 14:00 às 18:00 Fone: 265-7590

Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVISKAI

Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos ŽINIOS

V PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

1 Žinialapis – 1982 sausio 11 d.

Kaip yra žinoma vienas didžiausių jvykių lietuvių išeivijos visuomenėje yra Pasaulio Lietuvių Bendruomenės (PLB) ir Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos (PLJS) rengiami Jaunimo Kongresai. Sekantis toks Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresas jvyks 1983 m. vasaros metu. Tai bus V-tasis PLJK.

Praeityje jau jvyko keturi tokie kongresai, o būtent I-masis 1966 m. Jungtinėse Amerikos Valstijose (JAV) Čikagoje ir Dainavoje, Mičigano valstijoje. Šiame Kongrese dalyvavo apie 400 jaunųjų iš 13 kraštų, kurie susirinko Dainavoje. Šis Kongresas davė pradžią pasaulyje gyvenančio lietuvių jaunimo susibūrimui. Buvo daug įdomių diskusijų aktualiomis temomis ir buvo nuspręsta ateityje rengti panašius kongresus.

Sekantis Kongresas jvyko 1972 m. Čikagoje ir arti Klevelando ir Toronto miestų. Kongrese nagrinėjami temų buvo žymiai daugiau ir jos buvo platesnės. II PLJKongrese buvo išrinkta PLJS valdyba, kuri užsiimanti pasaulio lietuvių jaunimo veiklos koordinavimu. Pagerbiant ir pabrėžiant lietuvių veiklą Pietų Amerikoje buvo nutarta organizuoti III PLJK Pietų Amerikoje.

III Kongresas vyko 1975 ir 1976 metais Pietų Amerikoje eilėje Brazilijos, Urugvajaus ir Argentinos miestų. Kongreso, dalyviams buvo suorganizuotos įdomios pažintinės kelionės. Daugumoje Kongrese buvo diskutuojami bei sprendžiami organizaciniai klausimai.

Paskutinis, IV Kongresas, vyko 1979 metais Europoje, Londone ir prie Frankfurto. Šiame Kongrese buvo svarstomi lietuvių išeivijos jaunimo veiklos perspektyvos ir tikslai. Šiame Kongrese buvo nutarta, kad sekantis V-tasis Kongresas jvyks 1983 metais JAV ir Kanadoje, Čikagos ir Toronto miestuose bei prie garsaus lietuviško Dainavos ežero, Mičigano valstijoje.

Lietuviai Saleziečiai, iš įvairių Pietų Amerikos šalių suvažiuavę į São Paulą pasitarimui, sveikina J. Eksc. arkivysk. dr. JONĄ VYTAUTĄ BULAITĮ ir prašo jo vyskupiško palaiminimo savo darbams.

kun. Pr. Gavėnas, SDB

V.-tasis PLJK tur jvykti 1983 m. liepos mėnesį. Kongreso atidarymas bus Čikagoje per II Pasaulio Lietuvių Dienas (PLD). Čikagoje jvyks PLB Seimas, Dainų Šventė, Sporto varžybos ir eilė kultūrinių renginių.

Vėliau prie Dainavos ežero bus surengta stovykla.

Po stovyklos Kanadoje, netoli Toronto miesto, Trent Universitete vyks Studijų Dienos. Kongreso nutarimai, spaudos konferencija bei uždarymas bus Montrealyje, Kanadoje.

Yra planuojama lietuvių jaunimui atvykusiam iš tolimų kraštų, kuris nedalyvavęs Studijų Dienose, pažintinė kelionė iš Dainavos į Montrealį per Klevelandą, Washingtoną, New Yorką ir kitus miestus.

Violeta Abariūtė
Pirmininkė
V PLJK Ruošos
Komiteto

SKAITYK IR PLATINK "MŪSŲ LIETUVA"

Pirm. Aleksandras Bumblis ir Antanas Augustaitis – filatelistas – pašto ženklų parodos metu Sąjungos Rūmuose. Nuotr. J. Delininkaičio

Geriausia dovana:

GIMTADIENIŲ VARDINIŲ METINIŲ PROGA

UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS – DRAUGAMS – PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų – visus metus

PARDUODAMAS

vertingas sieninis
LIETUVOS ŽEMĖLAPIS
dydis: 80 x 60 cm

Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją,
R. Juatindiba, 28, tel. 273-0338

SVEIKINIMAI ir ATSVEIKINIMAI

Kalėdų ir Naujųjų Metų proga MŪSŲ LIETUVA, šv. Kazimiero parapija ar bendrai, saleziečiai gavo daug sveikinimų ne tik nuo artimų ir kaimynų, o ir iš toli.

"Mielus t. Saleziečius sveikiname šv. Kalėdų proga, dėkodami už Jūsų pasišventusį religinį ir tautinį darbą. Linkime sveikatos, kantrybės ir ištvermės toliau tęsti šią kilnią misiją". (J.M., São Paulo).

"Jums, o per Jus ir Jūsų broliams Saleziečiams, bei visiems, kurie per Kalėdas ir N. Metus peržengs Jūsų koplyčios ir namų slenkstį, linkiu džiaugsmo, paguodos ir palaimos Jūsų sunkiame ir labai nuoširdžiame darbe. Maldos ir Mišių aukos vienybėje – kun. Jonas Kidykas, SJ (Chicago, USA)."

Jiems – it visiems kitiems – dėkojam ir juos atsveikinam:

Ses Bronislava – Šveicarija, K. S. Matutis – Kolumbija, Dr. Barbara M. Rzycki (S.P. lenkų kolonijos vardu), k. St. Petraitis – Italija, k. N. Saldukas – Kolumbija, t. A. Steigvila – Argentina, V. Kurgonas – Vokietija, k. H. Šulcas – Rwanda, k. A. Naujokas – JAV, Popiežiškoji Šv. Kazimiero Kolegija Romoje, V. Aleksandravičius – Italija, t. L. Zaremba SJ - JAV, J. Brizgys – Argentina, t.J. Giedrys SJ – Montevideo, k. M. Burba – Italija, Dep. Federal Santilli Sobrinho (Câmara dos Deputados) – Brasília, Dom Ladislau Paz – Corumbá vyskupas, P. Danelon – Roma, k. Alb. Margevičius – Japonija, Z. Alg. Dugnas – Venezuela, dr. Vitas Kiaušas – Porto Velho, ses. Marija Ksavera – Guajara Mirim, k. St. Raila – New York, k. J. Dėdinas – Vasario 16 gimnazija Vokietijoje ir kt.

NAUJA LIETUVIŠKA ŠEIMA

Sausio 2 d. Santissimo Sacramento bažnyčioje aukso žiedus sumainė Terese Bilevičiūtė ir Julijus Tijūnėlis.

I.S.

Labai apgailestaujame, kad tokie svarbūs įvykiai praeina mūsų nepastebimi. Prašome ML skaitytojus kiek galint daugiau mus informuoti apie mūsų kolonijos džiugius ir liūdnus įvykius.

Redakcijos pastaba

**LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI**

IR II IN T I U I K A II**URUGVAJAUS TAUTINIŲ ŠOKIŲ GRUPĖ**

pasirodys S. Paulyje sausio 31 d., 15:30 val. Rua Juatindiba, 28.
Kviečiame visus.

Manęs prašo pranešti Jums apie urugvajiečių antplūdį.

Sausio 23, 7 val. ryto bus S. Pauly – Rodoviária:

Marta Vener-Kalukevičiūtė – 17 met.
Karina Kryžanovskaitė – 15 met.
Diana Fornara-Bruderytė – 18 met.
Cecilija Dorelytė – 19 metų
Sergio Baliukonis – 17 met.
Aldo Baliukonis – 19 met.
Sergio Stek-Banevičius – 17 met.
Jurgis Dobilevičius – 17 met.
Milton Lordon-Stankevičius – 17 met.
Miguel Grabovski – 16 met.
Albertas Kaluzevičius – 17 met.
Antanas Grigorio – Šleivys – 22 met.
(vadovas)

Dante Fornara-Bruderis su žmona ir dukra Romina (11 met.) (Dianos tėvai)

Sausio 27 d. 7 val. ryto – Rodoviária

Rosa Pretkienė (Administratorė)
Lucy Pretkutė – 16 met.
Graciela Pretkutė – 15 met.
Graciela Kazlauskaitė – 18 met.
Kristina Jolochin – 18 met.

Sausio 30 d. 7 val. ryto

Povilas Pretkus – 18 met.
ir greičiausiai kun. Jonas Giedrys

Ši grupė vadinasi Vyresnieji "Rintukai".

Turi paruošę neblogą programą. Vėšis net tris drabužius (tautinius) pamainas ir didelį norą šokti, ten kur tik bus galima ir tiek kartu, kiek bus galima – nesvarbu žiūrovų skaičius.

Pirmutinė laida, nežinau ar visi, dalyvaus jaunimo stovykloje – studijų dienose.

Antroji laida – papildys šokėjų vietą.

Trečioji laida – šokėjos ir žiūrovas, kuris tikisi pasilikti iki P. Amerikos Didžiųjų susirinkimo, atstovaus Urug. Liet. Bendruomenę.

Sausio 30 – bus jau visi šokėjai, tai galėtų Jums pašokti 30 ir 31 dienomis. Tai priklausys nuo S. Pauliečių noro.

Visi vaikai yra lietuvių kilmės – 6-riū net abu tėvai yra lietuvių kilmės. Tik vienas ne liet. kilmės.

Siunčiu Jums dvi fotografijas iš VII PAEKO. Be abejo, nuo to laiko jie paugo ir geriau pramoko šokti. Didelės gėdos Urugvajui nepadarys.

Su geriausiais linkėjimais

J. Giedrys

FÁBRICA DE GUARDA – CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

IŠNUOMOJAMAS

kambarys turistams, norintiems savaitgalius ar atostogas praleisti Santų kurorte. Teirautis: Rua Godofredo Fraga, No. 173, José Menino, 11100 Santos. Tel. 37-1913

MŪSŲ ŽINIOS

RAMUTĖ KEMEŽAITĖ ATSKRIDO PAS P. AMERIKOS LIETUVIŲ JAUNIMA

Ramutė Kemežaitė, Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos (PLJS) valdybos narė, Sąjungos siunčiama, sausio 15 d. atskrido į Pietų Ameriką 5 savaitėm dirbti su šionykščiu lietuvių jaunimu, talkinant jų veiklai, rengiantis V-tam Pasaulio lietuvių jaunimo kongresui, kuris įvyks 1983 m. JAV ir Kanadoje.

Ramutė Kemežaitė atskrido į São Paulo, kur įvyks Pietų Amerikos lietuvių jaunimo suvažiavimas sausio 22-24 d. ir stovykla sausio 25-31 d. Lituaniškos stovyklavietėje.

Ramutė aplankys lietuvių jaunimą São Paulo, Montevideo, Urugvajuje ir Buenos Aires, Argentinoj. Ji visur ten jaunimui nuveš vėliausias kongresines informacijas, pamokys liaudies dainų, praves pokalbius, vadovaus stovykloje, gal net praves jaunimo vadovų kursą.

Ramutė Kemežaitė Chicagoje apsigyveno tik prieš pusantros metų. Šalia pareigų PLJS centro valdyboje, ji dar yra Kernavės tunto patyrusių skaučių draugininkė. Gimus ir užaugus Amerikos rytiniam pakrašty, Waterbury, Connecticut. Nuo pat pirmųjų savo jaunystės dienų Ramutė gyvai reišėsi Lietuvių Bendruomenės veikloje. O jau būdama studentė, Ramutė įsijungė į Waterburio Lietuvių Bendruomenės valdybą, eidama ten vicepirmininkės pareigas jaunimo reikalams. Dalyvavo VI-toje Tautinėje lietuvių skautų stovykloje Australijoje 1977 m. ir IV-tame Pasaulio lietuvių jaunimo kongrese Europoje 1979 m. Baigusi universitetines studijas ir įsigijus gailastingos sesers profesiją, persikėlė į Čikagą. Šiuo metu ji dirba University of Illinois ligoninėje, Recovery Room. Pietų Amerikos lietuvių jaunimas nekantriai laukia jos atvykimo.

• Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

Šio "ML" numerio
GARBĖS LEIDĖJA

LIETUVIŲ KATALIKIŲ MOTERŲ D-JA

gyvai, su pasišventimu prisidėjusi prie SPAUDOS DIENOS.

L.K. Moterų Draugijai ir visoms jos narėms gili padėka ir geriausi linkėjimai.

ML Redakcija ir Administracija

LIETUVIŲ SALEZIEČIŲ PASITARIMAS

Šiomis dienomis šv. Kazimiero p-jos patalpose įvyko Pietų Amerikos lietuvių saleziečių pasitarimas veiklos ir personalo reikalais. Suvažiavo atstovai: iš Argentinos br. Jurgis Brizgys, iš Brazilijos (kartu su reziduojančiais šv. Kazimiero parapijoj) kun. Martynas Gaidys, iš Kolumbijos kun. Nikodemas Saldukas, iš Venezuelos kun. Antanas Perkumas ir ryšininkas iš Romos, kun. Mečislovas Burba. Pakviestas, kun. Stasys Šileika iš Hamiltono-Kanados negalėjo atvykti, bet atsiuntė išsamią reliaciją.

Su pačių dalyvaujančių nuostaba buvo patirta, kad lietuviai saleziečiai, nors jų ir nedidelis skaičius, yra iš lietuvių vienuolių gal labiausiai pasklidę po pasaulį: Afrikoj (Ruandoj ir Zairėj), Argentinoj, Brazilijoje, Čilėj, Ekvatore, Kolumbijoj, Venezueloj, Meksikoj, Japonijoje, Italijoje, Lenkijoje, Lietuvoj, Ispanijoje, JAV-bėse, Kanadoj, o anksčiau dar buvo Kinijoje, Indijoje, Vokietijoje, Vatikane, Peru ir Portugalijoje, taigi 22-se valstybėse (jau neskaitant Sibiro, kur buvo "mielųjų brolių" išvežti).

Lietuvius saleziečius taip išskleidė pirmiausia misionieriškas impulsas, o paskui karo pasekmės.

Dabar Lietuvoj neleidžiamas joks vienuoliškas veikimas. Tad jaučiamas išėjimoj dar didesnis reikalas suburti nors kelias didesnes lietuviškas salas — bendruomenes, "komunitetus" — kurios daugiau atsidėtų sielovadiniam darbui tarp tautiečių. Šį reikalą nuolat pabrėžia ir Centro Vyresnieji Romoje.

Suvažiavime buvo patikrinta veikla Venezueloj, Kolumbijoj, Argentinoj, ir ypač svarstyta galimybės pagyvinti veiklos centrus Italijoje, Brazilijoje ir JAV-Kanadoj, ir ieškotas reikalingas ir tam tinkamas personalas. Personalo reikalas, aišku, tai opiausia problema.

Buvo iškeltas ypač pašaukimų klausimas ir aptartos priemonės ir personalas pašaukiminei kampanijai.

Kadangi dauguma lietuvių saleziečių reziduoja ir dirba Amerikos žemyne, ryšininku buvo išrinktas kun. Pranas Gavenas, dirbantis São Paule.

Darbų reliacija ir rezoliucijos buvo

DĖMESIO!

BLJS PRANEŠIMAS

B.L.J.S. remdamasi VII PALK nutarimais, nusprendė suruošti I Pietų Amerikos Lietuvių Jaunimo Suvažiavimą.

Suvažiavimas įvyks Lituaniškoje, Atibajoje, sausio 23-30 dd.

Suvažiavimo eiga:

— 23 - 24 dd. — studijų dienos
— 25 - 30 dd. — stovykla

Sąlygos dalyvauti:

studijų dienose: — turėti virš 16 metų

stovykloje: — suprasti lietuviškai

— turėti virš 16 metų

Kaina: Cr\$.700,00 į dieną

Užsiregistruoti galima pas Sandrą arba Roberto Saldžius per telefoną: 273-3224.

Sandra Saldytė
BLJS vice pir-kė

pasiųstos Romon viršininkų patvirtinimui.

Asmeninis susitikimas (kai kam po daugel metų), bendra malda, lietuviška aplinka, pabendravimas dar tampriau surišo lietuvių saleziečių tarpusavio ryšius.

SVEČIAI LITUANIKOJ

Šeštadienį, sausio 16, Lituaniškoj prasidėjo Palangos vietininkijos skautų stovykla. Sekmadienį ją aplankė į lietuvių saleziečių pasitarimą suvažiavę svečiai: kun. Ant. Perkumas iš Venezuelos, kun. Nik. Saldukas iš Kolumbijos ir brolis Jurgis Brizgys iš Argentinos. Juoz palydėjo kun. Petras Rukšys. Svečiai buvo sužavėti Lituaniškos klimatu, augmenija, aplinka, beaugančia lietuviška sodyba ir lietuvių vaišingumu. Kunigas N. Saldukas stovyklautojams atlaikė sekmadienio Mišias, o kun. P. Rukšys pasakė pamokslą. Svečiai grįžo į São Paulą gražiai nusiteikę Lituaniškos atžvilgiu.

CURSO

AUDIOVISUAL
DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDENCIA
C.P.4421-01000 S.Paulo, SP